

→ Waarschuwing: een kijkje achter de Gouden Muur kan leiden tot geschonden verwachtingen...

Gaatje in de Gouden Muur

GESCHREVEN DOOR ROB KUSTERS | BEWERKT DOOR BIRGIT BEKKER | EERDER VERSCHENEN IN ATIM UPDATE ONDER DE TITEL 'DE GOUDEN MUUR'

'... een geïmproviseerde janboel, daar krioelt het volk in een luidruchtige chaos', zo schrijft Harry Mulisch over de ene kant van de Gouden Muur in 'De ontdekking van de hemel'. De muur is opgetrokken tussen het volk en de machthebbers. Aan de andere kant bewegen 'de donkere pakken, de geruisloze limousines, de bewaking, het protocol, de perfecte organisatie'. Dat goed geënceneerde beeld van de machthebbers verschaft het volk rust. Daar waar de écht belangrijke beslissingen worden genomen, verloopt alles overzichtelijk, gesmeerd en betrouwbaar. 'Maar', zo verraaft Mulisch, 'wie eenmaal werkelijk achter de Gouden Muur is geweest, ..., weet dat dat alleen schijn is en het daar net zo'n ongeorganiseerde janboel is als er vóór'.

Als nieuw OR-lid kun je geïmponeerd zijn, de eerste keer in een overlegvergadering. Ineens bevind je je in gezelschap van de bestuurder, in keurig pak en met kennis van de bestuurswereld die jij niet hebt. Later kom je waarschijnlijk verrast tot de ontdekking dat diezelfde bestuurder ook maar een mens is. Iemand die haar of zijn best doet, fouten maakt, dingen vergeet, plannen moet bijstellen, improviseert. Sommige OR-leden worden daar boos van: 'Wat is dat hier voor een zootje?'

De een lijkt net een gretig buurjongetje dat, hangend aan zijn vingertoppen, verwachtingsvol voor het eerst zijn neus over de Gouden Muur heeft gestoken. De ander klinkt als het nieuwsgierige aagje dat kans zag door een gaatje in de muur te gluren. Ze zijn enorm teleurgesteld, omdat ze ontdekken dat het er aan de andere kant van de muur precies zo aan toe gaat als aan hun eigen chaotische kant. En daarna worden ze boos: boos op zichzelf, dat ze al die jaren in groener gras hebben gelooft!

Maar juist het weten dat de twee kanten van de Gouden Muur niet zo veel van elkaar verschillen, geeft ook moed. Bestuurders weten dus ook lang niet alles. Vragen stellen is niet dom. Ideeën inbrengen kan geen kwaad. Dat is namelijk precies wat plannen beter maakt. Waarom plannen slagen: dat er zijn mensen zijn die bestuurders attenderen op gaten in hun plannen, met ideeën komen en soms gewoonweg de vraag naar het waarom durven stellen. Natuurlijk is niet elke opmerking, vraag of ieder idee raak. Soms is een idee niet nieuw en soms gewoon niet aan de orde. Maar als je je als OR-lid laat imponeren door de Gouden Muur en niets durft in te brengen, dan doe je ook nooit een uitspraak die wel raak is!

